

de, og hvis vi kigger helt tilbage til 1960, så har vi i Danmark mistet 300.000 selvstændige, og sådan kan man blive ved. På et tidspunkt bliver vi nødt til at sige stop og spørge: Hvad vil vi gøre for, at vi stadig væk har selvstændige erhvervsdrivende tilbage i Danmark?

Der er mange faktorer, der kunne gøre det nemmere at være selvstændig og fremme incitamenterne til at blive selvstændig. De der evindelige byrder med papirarbejde, som man bliver ved med at snakke om, kunne man jo for alvor gøre noget ved. Erhvervsbeskatning, alle mulige afgifter og tillæg, man skal betale som selvstændig, er jo grundlæggende ting, man kunne tage fat på.

Men en af de vigtige ting er jo altså at se på, hvordan man i skoleforløbet kunne uddanne folk til at blive selvstændige. Det handler noget om lærernes motivation, det handler noget om, at de fleste lærere, som man har i dag i folkeskolen, jo kun har en lønmodtagerbaggrund, ingen som helst erfaring har med det private erhvervsliv. Det samme med de folk, som underviser på ungdomsuddannelserne og senere hen på de videregående uddannelser.

Selvstændigheds- og iværksætterkulturen spiller jo selvfølgelig en central rolle for udviklingen i beskæftigelse og velstand i vores moderne velfærdssamfund. Hvis vi ikke skal gå i stå, hvis vi skal udvikle samfundet, er det vigtigt, at vi også har den vinkel med i vores velfærdssamfund. Hvis de her kulturer skal bevares og udvikles, er det meget vigtigt, at der hele tiden kommer en ny bestand af iværksættere til. Nye virksomheder skaber jo nye job og er med til at bringe fornyelse og dynamik ind i erhvervslivet.

Allerede i den gamle erhvervsredegørelse helt tilbage fra fru Mimi Jakobsens tid i 1993 fastslog man, at en af hovedårsagerne til de få nyetableringer er, at iværksætterkulturen ikke længere eksisterer her i Danmark. Danmark har gennem en årrække udviklet en lønmodtagerkultur, som på flere måder er hæmmende for iværksætterlysten, og som gør, at ønsket om at starte egen virksomhed er mindre her end i så godt som alle andre europæiske lande.

Denne udvikling skal vendes, hvis vi skal blive ved med at bevare det danske velstandsniveau, og for Det Konservative Folkeparti vil jeg ikke lægge skjul på at det er et mål i sig selv at bryde med lønmodtagerkulturen ved at fremme selvstændighedskulturen, iværksætterier og innovation.

Vi mener også, at det ville være gavnligt at indføre en række praktiske foranstaltninger såsom gæstelærere, iværksætterbesøg på iværksættervirksomheder, en større mængde praktikpladser hos selvstændige osv.

Det vigtigste i dag er, at vi får fastslået, at regeringens nødvendigvis må intensivere og oprioritere indsatsen væsentligt, hvis vi ikke fortsat skal halte bagefter de andre europæiske lande. Danmark har brug for selvstændighedskultur, iværksætterier og innovation, hvis vi fortsat skal bevare vores velfærd og vores konkurrenceevne.

Aage Frandsen (SF):

Jeg tror, der er almindelig enighed i Folketinget om, at iværksætterkulturen er udmærket at fremme. Det viste sig ved de tidligere forespørgsels- og redegørelsesdebatter, at den opfattelse delte hele Folketinget.

Men spørgsmålet er, hvad det er, vi taler om. Man taler altså, som om vi har noget, der hedder lønmodtagerkultur på den ene side, og så noget, der hedder iværksætterkultur på den anden side, og så tror jeg nok, nogle definerer iværksætterkultur som noget, selvstændige erhvervsdrivende så har, mens alle lønmodtagerne har en lønmodtagerkultur.

Det er efter vores opfattelse vigtigt at sige, at alle skulle da gerne have en eller anden iværksætterkultur i sig, en trang til at iværksætte ting, en trang til at forme samfundet, en trang til at udvikle tingene, og det gælder selvfølgelig både en person, der er privat erhvervsdrivende, og en person, der er lønmodtager. De skal da gerne have den trang i sig.

Det er derfor, det ikke kun drejer sig om noget, som fremmer, at vi får flere private erhvervsdrivende, men jeg tror nok, nogle mener, at det er det, det drejer sig om. Nej, det drejer sig om, at vi alle sammen har trangen til at være udviklende på vores arbejdsplads, hvad enten vi så er ejere, eller vi er lønmodtagere, og ligegyldigt hvilken stilling vi har på en arbejdsplads.

Og så har jeg lidt svært ved at forstå hele debatten nu, for det går jo altså strygende. Det fremhæves da også, og så understreger man, at det går så godt, fordi man selv tog et initiativ tidligere. Jamen det er også udmærket, men jeg har lidt svært ved at se, hvad det er, vi nu skal diskutere ud fra, og jeg må sige, at det her beslutningsforslag kan man hverken være for eller imod, og derfor kan vi ikke være for det, for vi